

[Malchau.]

bygninger, hvorimod indretningen af selvstændige beskyttelsesrum, bunkers m. m. ikke falder ind under lovforslagets rammer. De foreslåede foranstaltninger er arbejder, der efter min mening ikke kan udføres for godt eller for hurtigt. Men naturligvis har sagen også en økonomisk side, det kan man ikke komme udenom. Man har under hensyn hertil under behandlingen i det andet høje ting ment at kunne slække på bestemmelserne og kravene i lovforslagets § 2, stk. 3, om brandsikre etageadskillelser i nye bygninger på fire etager og derover, idet det er overladt til den højtærede indenrigsminister at give dispensationer herfra. Jeg er nu noget betænkelig ved denne lempelse af kravene, idet en given fritagelse absolut må formindskes sikkerheden i disse bygninger.

Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med bestemmelserne i § 14, stk. 2, om fuld erstatning til grundejerne for merudgifter i anledning af indretning af offentlige beskyttelsesrum m. m. og ligeledes med, at det er fastslået, at dette også gælder for indretning af sådanne i bestående bygninger. Selvfølgelig vil der alligevel blive nogle udgifter for grundejerne og formentlig dermed også for lejerne; men er det ikke med dette, som det er f. eks. med en brandforsikring, at man betaler gerne sin præmie uden derfor at nære noget ønske om, at ens ejendele skal ødelægges ved ildebrand, blot for at man kan få sine udlagte penge tilbage. De her foreslåede foranstaltninger er også en slags forsikring, nemlig mod tab af menneskeliv og ødelæggelse af værdier. Vi håber ikke, det skal blive nødvendigt, at de træder i funktion, men på den anden side må vi forberede os på enhver mulighed. Det gamle ord om, at det er for sent at kaste brønden til, når barnet er druknet, gælder også her, og netop på dette område tror jeg, at det kendte ord om, at det dyreste i længden bliver det billigste, også passer. At stå uforberedt er i hvert fald det værste, der kan hænde os, og vi pådrager os tillige et stor ansvar derved. Vi har jo ikke som mange af udlandets storbyer underjordiske baner o. lign., der naturligt kan benyttes som beskyttelsesrum. Men derfor er netop et lovforslag med bestemmelser som de foreslåede endnu mere påkrævet, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig behandling og til vedtagelse i det høje ting.

P. N. Petersen (Røjle): Som det fremgik af den højtærede indenrigsministers forelæggelsestale, har man ovre i det andet

høje ting gennemgået det foreliggende lovforslag på en meget grundig måde. Der er indhentet oplysninger fra forskellige sider, og i det hele taget er lovforslaget forberedt på en sådan måde, at vi her i tinget kan komme let over det. Jeg vil gerne understrege så stærkt, som det er mig muligt, at vi her er stillet overfor en opgave, som vi må og skal løse, fordi vi aldrig kan vide noget om, om ulykken endnu en gang skulle komme over vore hoveder, og skulle det ske, må vi være forberedt på at kunne beskytte civilbefolkningen på den bedst mulige måde. Jeg er af den opfattelse, at man ovre i det andet høje ting er nået så langt, som det er menneskelig muligt i så henseende, og jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse i det høje landsting.

Indenrigsministeren (Smørum): Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen stillede det spørgsmål, om bestemmelserne i § 2, stk. 4 og 5, var vidtgående nok. Jeg må erkende, at det naturligvis beror på et skøn, men disse bestemmelser er jo blevet grundigt overvejet i folketingsudvalget, og de er i sin tid udarbejdet af bygningssagkyndige folk, så jeg går ud fra, at den affattelse, disse bestemmelser har fået, skulle være forsvarelig.

Med hensyn til spørgsmålet om forståelsen af bestemmelsen i § 14 vil jeg gerne sige, at det er ikke alene i offentlige bygninger, indenrigsministeren kan forlange, at der skal indrettes beskyttelsesrum og kommandocentraler, det er også i private ejendomme, men der er jo kun tale om at gennemføre sådanne foranstaltninger mod fuld erstatning til ejeren.

Det ærede medlem hr. Bjerre sagde, at man med god grund kunne stille det spørgsmål: Er der nu ved de foranstaltninger, der her er foreslået, gjort tilstrækkeligt for at beskytte den civile befolkning i tilfælde af, at en ny krig skulle komme? Dette spørgsmål er velbegrunderet, for man kan meget vel stille det således op, at man synes, der må gøres alt, hvad der er menneskelig muligt for at beskytte den civile befolkning i tilfælde af en ny katastrofesituation, men på den anden side må man også overveje, hvad der er økonomisk overkommeligt. Det er disse to hensyn, man har prøvet på ved den saglige, grundige behandling, der har fundet sted i folketinget, at afveje overfor hinanden, og vi mener altså, at det, vi her er nået til, skulle være i enhver henseende forsvarelig.

Jeg takker for den tilslutning, jeg har